

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VI. An probent, & quam sidem faciant Instrumenta, seu scripturæ
privatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

§. V.

Quam vim probandi habent exempla desumpta, seu extracta ex originali instrumento

Regulatiter tales copiae sine originali non probant. *c. Si scripturam 1. b. t.* Potest tamen si auctoritate Iudicis ordinarii vel delegati ex iusta causa ad petitio- nem partium a publica persona, & citatis illis, quorum interest, ex originali trans- sumptum est (vulgò Vidimus dictum) **E**andem vim probandi habere, quam habet originale *c. Si instrumenta 16. b. t.* Si tamen testetur transcribens Notarius, quod originale nullâ sui parte fuerit vitia- tum; neque tamen semper auctoritas Iudicis intervenire debet in tali exemptio- ne instrumentorum, prout sit in casu, quo ex utriusque partis consensu & roga- tu Notarius tale exemplum conficit; vel si ab eodem Notario sit exemplatum, qui originale confidere jussus fuerat; vel quando propter antiquitatem exemplo, plenè fides adhibetur, etiam si non constet, quod supra dicta requisita in eo observata sint, vel denique si inter acta judicii & processus descriptum ex originali apud Iudicem reperiatur, secundum integrum illius tenorem productum, & collatum à Notario, &c.

§: VI.

An probent, & quam fidem faciant instrumenta, seu scriptura privata?

Scriptura privata, quæ manu propriâ quidem scribentis scripta, vel subscripta est, nullâ tamen testium subscrip- tione, sigillo, aut alio administriculo est munita, nihil probat. *L. Instrumenta 5.*

Cod. Deprobat. Cùm non sint authenticæ tales scripturæ: imò nec ex scripta, quæ testium subscriptione munierint, in iudicio exhibitæ, si testes in illa scripta decellerint, probant aliquid, nisi manu publicâ Notarii v. g. confecta sint autem authentum sigillum habeant, per quod probati possit, prout rescribit *Alexandrus 3. in c. Scripta 2. b. t.* & si syngrapha talis vel apocquam neget, aliquia letatam, vel subscriptam, nihil probat contra illum, nisi aliunde probetur ab a scriptam, vel subscriptam fusse. Si ergo agnoscat scripturam talim aliquis a scriptam, vel subscriptam, non potest quidem in favorem scribentis, scribente, neque in alterius cuiuslibet præjudicium, ob periculum factum, quod subesse potest; contra ipsam unum scribentem, si causa debendi v. g. impressa in illa sit, plenè probat, qui in propria confessioni quivis acquirendus debet, non autem si causa debenditur sit expressa, ut colligetur ex *L. Scriptas 11. Cod.* Qui potiora in pig. Quod idem de cautione, sive promissione censendum est, nullam scilicet obligacionem, aut actionem produc- catua expressa non sit, ob quam promissio talis facta est *c. Si causis 14. b.* Cùm obligatio non oriatur, si exinde qui si expressus non sit, ut illius habent confessio, nec probari potest, non vale quidquam talis cautio in præjudicium aliquius, cùm per errorem facta contineatur talis promissio, nisi in donatione a divite pauperis facta, vel ob precedentem merita v. g. præsumi posset donatio facta causa etiam non expressa; vel facta facta promissio talis loco pio, ob favorem p

§. VII.

*An, & qualiter probent scripturæ
privata in specie?*

Private scripturæ tres sunt species, Apocha, vel Antapocha, Rationes, sive Liber rationum, & Epistola. Apocha, sive ut vulgo appellatur Quietancia, Quiffung / quā creditor fatetur, sibi solucum à debitore debitum; & Antapocha, sive scriptura, quā debitor fatetur, tantum censum v. g. se solvisse, quantum debebat, quā creditori à debitore datur, sicut illa debitori datur à creditore contra scribentem, aut subscriptiem confessum plenè probat, alii tamen præjudicium nullum facit, ut dictum, ad cavendas multas fraudes; si autem pars neget, se scripsisse, aut consenisse in scriptam ab alio per comparationem literarum, aut testium præsentium depositionem, juxta dicta, fides probari, & decidi debet, quā literarum comparatio, aut testium depositio, in eo etiam casu requiritur, quo testes non autem partes, scripturæ tali subscripserunt, nisi scriptura talis ex publico Archivo, ve ex Cancellaria producta fuisset, quo in casu sine aliis administriculis plena fides tali scripturæ haberetur.

Liber rationum, seu rationes private regulariter non probant plenè pro scribente sine aliis administriculis, seu præsumptionibus, quia alias quilibet sibi probationem patere posset, scribendo debitorem in his rationibus, quem voluerit, contra scribentem tamen regulariter probat, quia confessio est à parte producente facta, & ab altera parte jam præsente approbata. Pro tertio tamen, aut contra tertium ordinariè nihil probat,

Tt 3

nisi

•••(0)•••